

Flix, la lluita exemplar d'un poble fort i valent

Flix ha tancat, de la manera més exemplar, el primer mes d'una lluita incommensurable. Tot i assistint a una situació històrica, en l'àmbit més general, en què l'aixecament dels moviments socials està prenent un protagonisme més rellevant que mai en democràcia, l'actitud d'orgull valent que impulsa la reacció unida d'este poble de la Ribera d'Ebre mereix que totes les Terres de l'Ebre el miren, es traguen el barret i li traslladen tota la solidaritat.

Els mateixos veïns han de contindre les llàgrimes davant el que han aconseguit fer, plantar cara per totes les vies pacífiques possibles a l'empresa que tant els deu. La mateixa que després de tants anys de créixer ha respost amb un simple cop de balanços econòmics sobre la taula, un cop que bufeteja el present i fa trontollar l'esperança de futur d'un municipi que ha forjat la identitat que té assumint el bo i el dolent de la seua fàbrica, els anys d'eclosió i els temps de perjudicis.

Els veïns de Flix, tots, han sortit al carrer en massa, a la plaça Major i a la Diagonal de Barcelona, han tancat comerços i restaurants, han passat nits d'acampada a la intempèrie, han fet concerts i han donat sang. Els seus representants polítics s'han tancat a la Casa de la Vila, hi han fet una vaga de fam, han traslladat el malestar de tot el poble a tots els partits, als representants del Govern català i al president de la Generalitat. Han aconseguit, amb el seu esperit lluitador, que els treballadors hagen seguit units fins al moment actual, un moment de ràbia i impotència perquè Goliat imposa la seua força. Però saben que tenen un gran triomf a les mans. El que els permetrà, com diuen els mateixos veïns, creuar-se pel carrer i continuar mirant-se als ulls. Això no és romanticisme, és convivència i és dignitat. I ara ha arribat el moment de transformar esta lluita exemplar en esperança i més lluita per encarrilar un futur que ha de ser millor del que els ha preparat ERCROS. Flix ha demostrat tenir uns molt bons gestors al davant, i ara no pot defallir en la seua empenta per trobar vies de supervivència. Hi ha d'haver vida i prosperitat després d'ERCROS. Queden pocs anys i poc acompanya el context, però segur que si és per formació, per iniciativa i per justícia, no quedarà.